

Pusztai Zoltán

Hólepte táj

és mától a konspirátor
kőrmével jégcsapot farag
vagy kásás havat lapátol
egy versben hol se rím se rag

csak varjak kavarnak
ónszürke vaskori égen
és nem kondul többé harang
amerre sehol az éden

s hol nincs más csak hideg homály
olykor a verssorok között
a holnap is hólepte táj

szavalja romhalmok fölött
lebegve büszkén egy költő
ha nem lesz több emberöltő

Tükörjégen

békaügetésben oda
néhanap fésületlenül
tükörjégen fogvacogva
a majom míg nyeregbe ül

sőt törvényt is ír a tolla
mintha már késő is lenne
üres zsebekben kotorva
kezébe akad egy penge

PUSZTAI ZOLTÁN (1955) költő, képzőművész, dalszövegíró. Legutóbbi kötete *Évkör a Halak jegyében* (2010).

lám élete seb hátán seb
nincs amit visszaperelne
az idő ma sötét terep

a véges a végtelenbe
úgy zuhan akárha egyszer
mikor még se ég se tenger

Válaszra vár

kérdezhetné miért is ne
persze ha lenne még kitől
talán egy teremtő ige
mielőtt sarkából kidől

ahogy azt tervezték sokan
világát vörösre festve
légszomjasan hová rohan
mi előtt mivégre merre

s győzhet-e eszeveszetten
ma még ez is válaszra vár
üveg az ablakkeretben

nincs már és pókláb kaszál
porban és tűzforró kövön
nem tudni mi után mi jön